

Namýšlím si, že je Mezitržl zrovna atraktivní místo. Ale nemusí to tak být.
 Dnes je Mezitržl takový panelákový ostrov v Praze odříznutý od zbytku města trati. Je to zvláštní, zbytkový prostor bez náplně a využití. Nicméně takhle izolovanost může být i výhodou. Připadá se náhodou sem umístit provoz, který by se v rozličném centru Prahy hodil, ale někdo to nechce mít? Mám samozřejmě na mysli psi útulek. A nejen útulek, může tu být dost pro celý areál, kde člověk najde vše, co se jeho pejsek může potřebovat.
 Samozřejmě to má háček. Jak už jsem naznačil, celá území plná je trochu bezcílně. Tráť obtočí moc nevdě - buďže ekologicky i vizuálně odlišnou vrostlou zelení. Problémem je však dvojice eskadér, které tu vždy jsou. Mezitržl je jich plný, jsou všude, jsou všude, nelze je umístit. Znovu je samozřejmě řešit, musí se na to být jinak. Ale jak? Rozhodl jsem se je zrušit, uklidit jim pozemost. Navrhovaný areál proto musí být vpravo, musí být odlišný od ostatních. Jen tak mohou Mezitržl vymanit z jejich vlivu. Proto pracuji se silnou geometrizací a nestěnou barevnou.
 Vzhled u vstupu do Mezitržl umísťuji ardu celého návrhu - barevnou vlnitou cestu obklopující velkou reformovanou veřejnou louku, kde mohou pobíhat psi, děti a klidně i dospělí. Barevnost cesty není náhodná - postupně prochází celým spektrem - od zelené přes červenou až po modrou. Je lemována stromy, máty k sezení a samotnými objekty areálu - nejen útulek ale veterinární klinika, zvierariem, psím salónem, kavárnou, psí školou a lipovickými na konci cesty i krematorium. Tato kompozice barevné cesty a barevných domečků zajistí, že establičky už nepoužijou nejsou tím, co si po náhledě Mezitržl člověk zapamatuje.
 Snažil jsem se, aby všechny objekty byly stejně a zároveň jiné. Baranění, ale ne nudné. Tím zajistím jak jednotnost celku, tak i rozmanitost a barvitost. První má každý objekt podobné proporce, podobný kontrast ve sklonu stěh a má stěpy, 1,5 m hluboký přesah střechy. Domečky se liší barvou. Aka to však není náhodná a navazuje na barevné spektrum už zmíněné cesty.
 Rozhodl jsem se používat poměrně obyčejné a dostupné materiály. Využívám tvárnice Lipor - tl. 425 mm pro obvodové stěny, 300 mm pro nosné interiérové stěny a základových bloků vrcytlavý cihly. Některé části fasády (parapety, boční stěny krematoria) obklopujím šálacovým plechem na dřevěném roštu. Sklony stěh používám jako střídač krytin. Podlahy jsou ze světlé šedého potěrového betonu. V prostorách, kde se potěbuje pepak má postlaňa lehce zábrnný protiskluzový povrch.

